

KOSOWO

Informacja o stosunkach gospodarczych z Polską

Informacje ogólne

powierzchnia	10 887 km ²
stolica	Pristina (ok. 600 tys. mieszkańców)
Ludność	ok. 1,84 mln, w tym 88% Albańczyków, 6% Serbów, 3% Bośniaków oraz 3% innych narodowości, tj. Gorani (muzułmańska ludność słowiańska), Romów, Aszkali, Egipcjan, Turków
języki	albański, serbski, bośniacki oraz turecki
Prezydent Kosowa	Vjosa Osmani - (od 4 kwietnia 2021 r.)
Premier	Albin Kurti (od 22 marca 2021 r.)
I Wicepremier, Minister Spraw Zagranicznych	Glauk Konjufca (od 11 lutego 2026 r.)
II Wicepremier, Minister Sprawiedliwości	Donika Gërvalla – Schwarz (od 11 lutego 2026 r.)
Minister Edukacji, Nauki, Technologii i Innowacji	Hajrulla Çeku (od 11 lutego 2026 r.)
Minister Przemysłu, Przedsiębiorczości i Handlu	Mimoza Kusari-Lila (od 11 lutego 2026 r.)
Minister Gospodarki	Artane Rizvanolli (od 11 lutego 2026 r.)
Szef misji Konsulatu Generalnego Republiki Kosowa w Polsce	Drilon S. Gashi (17 listopada 2023 r.)

Podstawowe wskaźniki makroekonomiczne

	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026
PKB dynamika (%)	3,7	4,0	-5,3	10,7	4,1	5,5	4,4	3,8	3,6
Inflacja (%)	2,2	3,2	0,2	3,4	11,6	4,3	2,2	3,3	7,5
Stopa bezrobocia	25,2	25,1	26,0	25,9	25,8	10,9	10,8	9,1	10,0
Eksport towarów (mld EUR)	0,3	0,2	0,5	0,8	0,9	1,0	0,9	1,1	-
Import towarów (mld EUR)	3,4	4,0	3,0	4,1	4,5	4,9	6,0	5,0	-
Napływ bezpośrednich inwestycji zagranicznych (mln EUR)	300,1	280,1	180,1	100,0	100,0	816,0	657,4	1,032	-

Źródło: CIA, Vienna Institute for International Economic Studies <https://wiiw.ac.at/>, Agencja Statystyczna Kosowa (<https://ask.rks-gov.net>)

1. Sytuacja polityczna

14 lutego 2021 r. w Kosowie odbyły się przedterminowe wybory parlamentarne. Zdecydowane zwycięstwo odniosło w nich Vetëvendosje (VV, Samostanowienie) Albina Kurtiego – lewicowa partia o antyestablishmentowym nastawieniu. Partia opozycyjna wygrała wybory dzięki obietnicom walki z korupcją i nepotyzmem. Ugrupowanie to zdobyło (według niepełnych wyników) blisko 48% głosów, co oznacza wzrost o 20 p.p. w porównaniu do wyborów w październiku 2019 r.

Odsunięcie dwóch głównych partii od władzy w Kosowie uważane jest tam za polityczny zwrot. Wyraźnie wskazuje bowiem, że na znaczeniu stracili zarówno politycy wywodzący się z UCK, jak i polityczni spadkobiercy Ibrahima Rugovy, pierwszego przewodniczącego LDK. Jednym z powodów jest wiek Kosowian. Średnia wieku w liczącym 1,3 mln kraju nie przekracza 29. roku życia i coraz mniej wyborców pamięta wojnę z 1999 r., która była polityczną trampoliną dla rządzących dotychczas krajem.

Wraz z wygranymi przez Vetëvendosje wyborami nadzieją na zmiany w nękanym przez bezrobocie i korupcję Kosowie stał się 45-letni Albin Kurti. Jego zwolennicy uważają go za człowieka spoza układów (choć krótko był premierem w ubiegłym roku). Krytycy postrzegają zaś za radykała, który chce połączenia Kosowa z Albanią, co byłoby groźne dla całego tętniącego nacjonalizmami regionu.

Kurti został premierem, choć sam nie może się ubiegać o mandat w parlamencie ze względu na wyrok, jaki ciąży na nim za zorganizowanie rozrób w kosowskim parlamencie przed trzema laty. Kurti, będący wówczas przywódcą opozycji, rozpylił na sali obrad kilkakrotnie gaz łzawiący, nie chcąc dopuścić do głosowania w sprawie wspólnej granicy z Czarnogórą oraz ustanowienia kompromisu w sprawie oddania części regionu pod administrację Serbów.

Z tego powodu Vetëvendosje uważana jest przez część obserwatorów za radykalne, nacjonalistyczne ugrupowanie. Jej program gospodarczy i społeczny ma jednak mocną lewą nogę: kładzie silny nacisk na przywrócenie regulacji w państwie oraz wzmocnienie osłon socjalnych. Kurti zapowiadał podczas kampanii wyborczej koniec z możnowładztwem polityków oraz lokalnych kacyków. Obiecał skończyć z nepotyzmem oraz korupcją, zadeklarował walkę z 25-proc. bezrobociem.

Ogłoszenie przedterminowych wyborów było konsekwencją orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z grudnia 2020 r. o niezgodności powołania rządu Avdullaha Hotiego w czerwcu 2020 r. z ustawą zasadniczą. Znaczący spadek poparcia i najniższe wyniki w historii uzyskały ugrupowania odgrywające kluczową rolę na scenie politycznej od ogłoszenia niepodległości przez Kosowo w 2008 r., wywodzące się ze struktur Armii Wyzwolenia Kosowa (UÇK). Demokratyczna Partia Kosowa (PDK) zdobyła 17,36% głosów, a Sojusz na rzecz Przyszłości Kosowa (AAK) – 7,41%. Centrowa Demokratyczna Liga Kosowa (LDK) premiera Hotiego uzyskała 13,18% głosów. Serbska Lista – ugrupowanie wspierane przez rząd w Belgradzie – otrzymała 6,4% głosów i zajmie wszystkie 10 miejsc zagwarantowanych dla przedstawicieli mniejszości serbskiej (kolejne 10 przypada przedstawicielom pozostałych mniejszości narodowych). Frekwencja była rekordowo wysoka i wyniosła 47% (w 2019 r. – 44,5%).

4 kwietnia 2021 r. Vjosa Osmani została wybrana przez Zgromadzenie Narodowe na prezydenta Kosowa.

8 grudnia 2025 r. w Kosowie odbyły się przedterminowe wybory parlamentarne, w których zwyciężyła lewicowa koalicja Samostanowienie (alb. Vetëvendosje). Blok, na którego czele stoi pełniący obowiązki premier Albin Kurti, zdobył według wstępnych wyników 49,3% głosów. Na drugim miejscu znalazła się konserwatywna Demokratyczna Partia Kosowa (PDK) z 21%, a podium uzupełniła centroprawicowa

Demokratyczna Liga Kosowa (LDK) – 13,6%. W parlamencie zasiądzie też Sojusz na Rzecz Przyszłości Kosowa (AAK; 5,7%), którego rodowód – podobnie jak w przypadku PDK – sięga Wyzwoleńczej Armii Kosowa (UÇK). Zgodnie z systemem wyborczym 20 mandatów w 120-miejscowym Zgromadzeniu Kosowa przypadnie przedstawicielom mniejszości narodowych. Połowa z nich trafi do Serbów, przy czym wspierana przez władze w Belgradzie Serbska Lista (4,8% głosów) otrzyma przynajmniej dziewięć. Frekwencja wyniosła 45,4% (o 1,1 p.p. mniej niż w lutym br.). Prezydent Vjosa Osmani rozpięła wybory po drugim nieudanym głosowaniu nad wotum zaufania dla gabinetu Vetëvendosje, które osiągnęło najlepszy wynik w lutowych wyborach.

Ważnym elementem poparcia społecznego dla LVV jest osoba niekwestionowanego lidera tej partii – premiera Albina Kurtiego, który pozostaje bez wątplenia silną osobowością polityczną. W odróżnieniu od wielu prominentnych polityków rządzących wcześniej w Kosowie, Kurti nie jest kojarzony z działaniami korupcyjnymi ani innymi powszechnie uświadomionymi ograniczeniami rozwoju kosowskiej państwowości, nierzadko przypisywanymi przez obywateli największym partiom opozycyjnym. Wyniki wyborów pokazują, że – kontrowersyjny dla części zachodnich dyplomatów – twardy i bezkompromisowy styl uprawiania polityki przez premiera Kurtiego cieszy się poparciem znacznej części obywateli Kosowa. Można nawet pokusić się o stwierdzenie, że pryncypialna retoryka i nieustępliwość premiera – widoczne także na arenie międzynarodowej – budzą szacunek i podziw oraz wzmacniają dumę narodową w kosowskim społeczeństwie. Większość Albańczyków pozytywnie ocenia również konsekwentne działania premiera Kurtiego na rzecz zakończenia obecności instytucjonalnej Serbii w północnym Kosowie, uznając je za uprawnione, konieczne i uzasadnione oraz zmierzające do wzmocnienia integralności terytorialnej i suwerenności Kosowa.

W Kosowie działają misje UNMIK oraz EULEX, a także prowadzona przez NATO operacja KFOR. Polska jest silnie obecna w tych międzynarodowych inicjatywach, szczególnie w unijnej misji EULEX, gdzie Polacy są najliczniejszą grupą narodowościową.

Relacje PL-Kosowo

Parlament Kosowa przyjął deklarację niepodległości 17 lutego 2008 r. Polska uznała Kosowo w dniu 26 lutego 2008 r., jednak do tej pory nie nawiązała stosunków dyplomatycznych. Obecnie Republikę Kosowa uznaje 115 państw, w tym przeważająca część państw UE (23 spośród 28; 5 państw UE nieuznających niepodległości to Cypr, Grecja, Hiszpania, Rumunia i Słowacja) i NATO (25 spośród 29). Do tej pory spotkania na wysokim szczeblu odbywają się tylko na marginesie spotkań wielostronnych. Ostatnie takie spotkanie miało miejsce 11.05.2018 r. – Min. J. Czaputowicz spotkał się z pierwszym wicepremierem i min. sz Kosowa B. Pacollim przy okazji spotkania ministrów spraw zagranicznych państw Europy Środkowej i Południowej w Grecji. W dniu 25 lipca 2018 r. Minister Przedsiębiorczości i Technologii przyjął w Warszawie wizytę Valdrina Lluki, Ministra Rozwoju Gospodarczego Kosowa.

17 listopada 2023 r. rozpoczęła działalność misja Konsulatu Generalnego Republiki Kosowa w Polsce. Jej szefem został Drilon S. Gashi.

2. Sytuacja gospodarcza

W wyniku wybuchu COVID-19 gospodarka Kosowa skurczyła się o 9,1% w 2020 r. (w 2019 r. 4% .). Diaspora kosowska silnie wspierała konsumpcję krajową; wynagrodzenia pracowników wzrosły o 18%

w porównaniu z 2019 r. i wyniosły 13,6% PKB. Spadek PKB został nieco złagodzony przez spadek importu towarów i usług (13,5% r / r).

Stopa bezrobocia na poziomie 30% i bezrobocie wśród młodzieży ok. 60% (średnia wieku w Kosowie ok. 26 lat) stanowi zachętę do emigracji i napędza znaczącą nieformalną gospodarkę. Kosowo cieszy się najniższymi kosztami pracy w regionie. Jednak wysoki poziom korupcji, niemożność egzekwowania kontraktów i niepewne dostawy energii elektrycznej zniechęciły potencjalnych inwestorów. Niepewność dostaw energii elektrycznej utrudnia rozwój gospodarczy kraju. W celu poprawy sytuacji w energetyce Kosowo otrzymało wsparcie USA oraz Banku Światowego. Dotyczy to ogłoszenia przetargu na budowę nowej elektrowni, naprawy istniejącej elektrowni węglowej oraz rozwoju kopalni węgla.

Rząd Kosowa wprowadził niedawno kilka zmian w polityce fiskalnej rozszerzając listę towarów bezcłowych, zmniejszając podatek VAT w odniesieniu do podstawowych artykułów żywnościowych i usług użyteczności publicznej oraz podwyższając stawkę podatku VAT na pozostałe towary.

W Kosowie istnieją znaczące wyzwania związane z rynkiem pracy i edukacją, co wpływa na rozwój gospodarczy i społeczny kraju. Kosowo boryka się z brakiem wykwalifikowanej siły roboczej. Wysoki wskaźnik bezrobocia wśród młodych wynika z niewłaściwej edukacji dostosowanej do potrzeb gospodarczych. Brak programów rozwijających naukę, technologię i innowacje powoduje również wysoką emigrację, a około 1/3 społeczeństwa znajduje się poza granicami kraju.

Powszechna korupcja stanowi barierę dla inwestycji zagranicznych, co jest często podkreślane przez międzynarodowe instytucje. Problemem jest również trudność wejścia na rynek, a także słaby system promocji gospodarki dla inwestorów, który skupia się głównie na rynku nieruchomości.

Ważnym obszarem, który wymaga inwestycji jest infrastruktura drogowa. Blisko 90% towarów przewożonych jest drogami, co zwiększa zanieczyszczenie powietrza. Również inwestycje w infrastrukturę kolejową mogą przyczynić się do zrównoważonego rozwoju kraju.

Sektor rolnictwa też potrzebuje znaczących inwestycji, zwłaszcza poprawy systemu nawadniania pól. Brak dostępu do systemu nawodnienia dla mniej niż 20% powierzchni rolnych ogranicza efektywność produkcji rolnej. Co więcej, występują regularne problemy z magazynowaniem wody, co jeszcze bardziej zmniejsza efektywność rolną. Dodatkowo, Bank Światowy przewiduje wystąpienie klęsk żywiołowych w ciągu najbliższych 20 lat, co stanowi dodatkowe wyzwanie dla rolnictwa.

Ochrona środowiska to kolejne istotne wyzwanie dla Kosowa. Obecnie kraj boryka się z wysokim stężeniem PM_{2,5}, blisko 3 razy wyższym niż rekomenduje WHO oraz brakiem energii elektrycznej w wielu firmach produkcyjnych. Aż 78% firm produkcyjnych (wg badania BEEPS) uważa, że głównym problemem jest brak energii elektrycznej. Dywersyfikacja i modernizacja infrastruktury energetycznej są kluczowymi wyzwaniami, konieczne jest m.in. wprowadzenie ustawy o odnawialnych źródłach energii.

Problemem jest także szara strefa, która jest skutkiem niskiego poziomu egzekwowania prawa. Dodatkowo, wymagana jest reforma przedsiębiorstw państwowych. Wyniki finansowe tych przedsiębiorstw są niekorzystne, nie istnieje system kontroli zarządczej, a zarobki pracowników są wyższe niż w innych przedsiębiorstwach.

Opieka zdrowotna wymaga zwiększenia nakładów, ponieważ obecne wydatki są zdecydowanie za niewystarczające (w 2016 r. przeznaczano 1,6% PKB). Kosowo przeznacza najmniej środków na ochronę zdrowia z państw Bałkanów Zachodnich. Środki, które państwo przeznacza na ochronę

zdrowia wystarcza na 40% rocznych potrzeb, co powoduje to silne uzależnienie od sektora prywatnego.

3. Ramy prawno-traktatowe współpracy gospodarczej.

Polska jako jedno z pierwszych państw uznała niepodległość Kosowa, natomiast do chwili obecnej nie nawiązała stosunków dyplomatycznych (względy polityczne). Brak bilateralnych stosunków umownych utrudnia współpracę gospodarczą oraz prowadzenie inwestycji przez polskich i kosowskich przedsiębiorców.

3. Wielkość i struktura obrotów towarowych między Polską a Kosowem w mln euro

	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	Dynamika 2025 2024	I-IV 2026	Dynamika I-IV 2026 I-IV 2025
Eksport	64,6	76,6	74,8	110,1	106,8	137,9	163,2	204,3	125,2%	66,5	96,5%
Import	10,9	10,1	5,2	6,9	7,2	15,4	3,4	8,2	238%	1,8	88,6%
Obroty	75,5	86,6	80,0	117,0	113,9	153,3	166,6	212,5	174,9%	68,3	92,6%
Saldo	53,6	66,5	69,6	103,3	99,6	122,5	159,8	196,1	-	64,7	-

Źródło: GUS, w MLN EUR

W 2025 r. wg. wstępnych danych statystycznych GUS wzajemne obroty handlowe osiągnęły wartość 212,5 mln EUR, w tym polski eksport do Kosowa 204,3 mln EUR (wzrost o ponad 25% w porównaniu z 2024 r.). Natomiast import z Kosowa osiągnął wartość 8,2 mln EUR (wzrost o 138% w stosunku do 2024 r.). Wzajemne obroty towarowe zwiększyły się o blisko 75% i osiągnęły w 2025 r. wartość 212,5 mln EUR.

W okresie styczeń-kwiecień 2026 r. wzajemne obroty handlowe wyniosły 68,3 mln euro (spadek o blisko 7% w porównaniu z analogicznym okresem 2025 r., w tym polski eksport wyniósł 66,5 mln euro (spadek o blisko 3,5%), a import z Kosowa wyniósł 1,8 mln euro (spadek o blisko 11%).

W polskim eksporcie dominują:

10 najczęściej eksportowanych grup towarowych wysokiego poziomu:

Kod HS	Nazwa grupy towarowej	Udział w eksporcie ogółem [%]	Wartość eksportu [mln EUR] w 2025 r.	CAGR za 5 lat [%]
24	TYTON I PRZEMYSŁOWE NAMIASKI TYTONIU	28,91	59,06	25,20
62	ODZIEŻ I DODATKI ODZIEŻOWE, NIEDZIANE	6,69	13,67	42,27
39	TWORZYWA SZTUCZNE I ARTYKULY Z NICH	6,34	12,95	-1,27
84	REAKTORY JADROWE, KOTLY, MASZYNY I URZADZENIA MECHANICZNE; ICH CZĘŚCI	5,60	11,44	1,02
61	ODZIEŻ I DODATKI ODZIEŻOWE, DZIANE	4,60	9,40	50,11
70	SZKŁO I WYROBY ZE SZKŁA	4,20	8,59	65,46

Ministerstwo Rozwoju i Technologii

19	PRZETWORY ZE ZBÓŻ, MAKI, SKROBI LUB MLEKA; PIECZYWA CUKIERNICZE	3,78	7,73	9,83
02	MIESO I PODROBY JADALNE	3,64	7,44	3,75
85	MASZYNY I URZADZENIA ELEKTRYCZNE ORAZ ICH CZĘŚCI; REJESTRATORY I ODTWARZACZE DZWIĘKU, REJESTRATORY I ODTWARZACZE OBRAZU I DZWIĘKU ORAZ CZĘŚCI I AKCESORIA DO TYCH ARTYKULÓW	2,93	6,00	3,92
18	KAKAO I PRZETWORY Z KAKAO	2,75	5,61	12,40

Uwaga: Najczęściej eksportowane towary są liczone na podstawie średniej eksportu z ostatnich 5 lat.

W polskim imporcie dominują:

10 najczęściej importowanych grup towarowych wysokiego poziomu (HS2)

Kod HS	Nazwa grupy towarowej	Udział w imporcie ogółem [%]	Wartość importu [mln EUR] w 2025 r.	CAGR za 5 lat [%]
26	RUDY METALI, ZUZEL I POPIÓŁ	63,67	5,21	35,61
94	MEBLE; POSCIEL, MATERACE, STELAZE POD MATERACE, PODUSZKI I PODOBNE ARTYKULY WYPYCHANE; LAMPY I OPRAWY OSWIETLENIOWE, GDZIE INDZIEJ NIEWYMIENIONE ANI NIEWLACZONE; REKLAMY SWIETLNE, PODSWIETLANE TABLICE I ZNAKI INFORMACYJNE I PODOBNE; BUDYNKI PREFABRYKOWANE	15,99	1,31	257,33
70	SZKLO I WYROBY ZE SZKLA	7,76	0,63	76,12
07	WARZYWA ORAZ NIEKTÓRE KORZENIE I BULWY, JADALNE	2,87	0,23	373,99
73	ARTYKULY Z ZELIWA LUB STALI	2,26	0,18	97,74
30	PRODUKTY FARMACEUTYCZNE	2,15	0,18	606,22
36	MATERIALY WYBUCHOWE; WYROBY PIROTECHNICZNE; ZAPALKI; STOPY PIROFORYCZNE; NIEKTÓRE MATERIALY LATWOPALNE	1,35	0,11	
39	TWORZYWA SZTUCZNE I ARTYKULY Z NICH	0,96	0,08	-28,19
08	OWOCE I ORZECHY JADALNE; SKÓRKI OWOCÓW CYTRUSOWYCH LUB MELONÓW	0,53	0,04	-17,43
22	NAPOJE BEZALKOHOLOWE, ALKOHOLOWE I OCET	0,45	0,04	6,40

Uwaga: Najczęściej importowane towary są liczone na podstawie średniej importu z ostatnich 5 lat.

Źródło: GUS

Polski import z Kosowa wzrósł w 2025 r. głównie dzięki importowi rudy cynku.

Kosowo zajmuje 71 miejsce pod względem wartości polskiego eksportu oraz 135 pod względem wartości polskiego importu. Udział Kosowa w polskich obrotach towarowych jest znikomy, co w pewnej mierze wynika ze stosunkowo małej skali tego rynku.

4. Kosowo – Unia Europejska

Kosowo jest potencjalnym krajem kandydującym do przystąpienia do UE. Ogłosiło jednostronnie niepodległość w lutym 2008 r. Niepodległości Kosowa nie uznało pięć państw członkowskich UE (Cypr, Grecja, Rumunia, Słowacja i Hiszpania) oraz dwa państwa w regionie (Serbia oraz Bośnia i Hercegowina). W lipcu 2018 r., sześć lat po wydaniu planu działania dotyczącego liberalizacji reżimu wizowego, Komisja potwierdziła, że Kosowo spełniło wszystkie kryteria. W następstwie przedłużających się negocjacji międzyinstytucjonalnych i ostatecznego głosowania w Parlamencie Europejskim w kwietniu 2023 r. obywatele Kosowa nie później niż od stycznia 2024 r. będą mogli korzystać z ruchu bezwizowego, podróżując do strefy Schengen. Po tym jak w kwietniu 2013 r. osiągnięto przełomowe porozumienie w sprawie normalizacji stosunków między Belgradem i Prisztiną (zwane „porozumieniem brukselskim”), w czerwcu 2013 r. Rada Europejska podjęła decyzję o rozpoczęciu negocjacji w sprawie układu o stabilizacji i stowarzyszeniu z Kosowem, który wszedł w życie 1 kwietnia 2016 r. Przyszła integracja Kosowa z UE, podobnie jak w przypadku Serbii, pozostaje ściśle związana z prowadzeniem wspieranego przez UE dialogu wysokiego szczebla między Kosowem a Serbią, który powinien prowadzić do prawnie wiążącej kompleksowej umowy w sprawie normalizacji stosunków. Popierany przez USA odnowiony wniosek UE został przedstawiony na początku 2023 r., po czym odbyło się spotkanie stron na wysokim szczeblu w sprawie jego wdrożenia. Powinien on nadać nowy impuls procesowi normalizacji.

W 2024 r. w Brukseli odbyły się dwie rundy spotkań dwustronnych pomiędzy szefem unijnej dyplomacji i wysłannikiem UE ds. dialogu Serbii i Kosowa Miroslavem Lajczakiem a premierem Kosowa Albinem Kurtim i osobno prezydentem Serbii Aleksandarem Vucziciem.

Josep Borrell poinformował, że premier Kosowa przedstawił trzy warunki, których spełnienie może wznowić dialog pomiędzy stronami. "Po pierwsze jest to oficjalne podpisanie uzgodnionego wcześniej ustnie +porozumienia o powrocie na drogę ku normalizacji+, po drugie wycofanie pisma skierowanego do UE, w którym Serbia krytykuje niektóre z jego zapisów, a po trzecie - wydanie Prisztinie Milana Radoicicia, organizatora ataku na wieś Banjska na północy Kosowa" - wymienił Josep Borrell.

Opracował:

Departament Handlu i Współpracy Międzynarodowej

Ministerstwa Rozwoju i Technologii

czerwiec 2026 r.